

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 528. Felicis Pap. Annus 3. Ivstiniani Imp. 2. Athalarici
Reg. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

Siegitque cum in his tradita si nunc ipse, tam etiam a
dicto Imperatore nobis alius nisi custodes & excusatores sibi
deum canonicis habeat: nihil plane est, ut ab ipsiis
promulgare & impetrari debant functiones. Quod tamen
in quibus locis id rito fidei sumptuosa, atque Imperator
magis in Antoninum Plutum dictum opportune incul-
cando erit: Tantum Præceptis opinione veritatis preferen-
terant, quantum in pietatis loca predixerunt. Quamvis en-
tobis, quamque modeste curare ita rebusque se immo-
lante Ecclesiasticis Christiani Principes debeat: ma-
gnum in exemplum cunctis idem esse potest Iustinianus
autem quicunque confidat, quo tandem ipse peruenientie
gratiosus sine placetam maximam licet in omnibus
prestabilitibus: nempe cum qui re latius, vnde que ex
causa gregis, doceri regi que debent, iunioribz fibi arro-
gare decendi aqua loca regendi: etenim nos patiens,
cum opus esset, ab auxiliariis haesente erudit & ga-
berrant, iam tenex impreudens in heretis barathrum ele-
precipit dedit.

Vetus est Regum mortas, et diu istismodi præfologi-
er vigenter, ut apparet, que sunt fæderatum. Nunc
autem Ambrosius a Vulgo dicit, quod Imperatores fæderatum
magis apertum quam Imperatores fæderatum. Sed ad rute-
sum (quod ad hanc tem. spectat) quid idem in Valentini-
anum Augustum le. Si, inquit, discensus est Episcopos à Lai-
cis, quid separari? Laici ergo dispergitur, & Episcopos audiat: Epi-
scopos obicit a Laico. At tunc si vel Scriptura non facit duali-
tatem, ut recte temporis retractetur; quia est, qui absunt, et
qui in locis laicis, inquam, fidei Episcopos obicitur. Imperato-
ri & Chorister, non Imperatores de Episcopis indicare? & infelici-
tus: Legem quam nullum esse supra Dei legem: Dei lex nos do-
cat, qui separant: locutus est legi hoc non possunt: &
in Auctoritate: Imperatorum bonis intra Ecclesias, non
sopra Ecclesias est, & ad Marcellinam & Allegabatur. Imper-
atorum auctoritas ipsum esse videntur. Respondeo: Noli te gra-
ui, Imperator, repeto: gen es, qua diuina sunt, Imperiale ali-
quid in habere. Noli te extollere. Sed si vix diuina imperare, esto
Dei filius. Scriptura est: Quod Dei, Deo: que Casari, Casari.
Ad Imperatores pallata pertinent, ad fæderatum Ecclesias. Sed
quicquid in immortales, quae lectionis ferme locis superius
veniunt, sunt immortale.

At incolat posuit secundum auctores timidas Constanti-
nopolitanorum Antithum, finitum Imperatorem
leges fecerit super omnes Episcopos, atque non fecerit ac
ipsum caput Ecclesiarum, sive Concilium Episcoporum, Epi-
scopos aliquip facti. Deliministris iura preclibet: sive
(si dicimus) id ipsum potius factidom illi eidem con-
sideratur: quod si accidet, imprudente notam vitare
non possit, cum potius eius auxilium aduersus impro-
bos impiorum debuisse, quam paucissimum Ecclesiæ in-
tra fæcias, quod summi Pontificis esse solet, vel plurius
in viro conciliorum Episcoporum. Accidit vero, ut cum
Iustinianus Imperator diuina sapientia exire, eademque
a lege latet, quam exactissime obliterari præcepit,
inque Concilium suum redigenter, vim quandam acce-
perit, etiam si eorum non Christianus Princeps, sed
Diocletianus fuerit promulgator, vel quod his alias perfec-
tor Ecclæ: sicut vero, si quid minimum aduersus
laicas leges ac bonos mores ab eis presumptum sit,
omnibus hinc reclamantibus aque dicentibus: Operer-
te magis ecclæ Dei quam hominibus. Sed his premillis, vi-
tissimis ab ipso Iustiniano præscriptis in primis leges
tam percepit, quam rebus Ecclesiastis, diversis eius
Imperiis temporebus promulgatas, à nobis vero singulis
annis, cuius exigitur, sive locis pro temporeta ra-
tione reddendas.

Hoc igitur anno, cum secundum gereret Consulatum,

Annal. Ecc. Tom. 7.

decimo Kalendas Martii, Idem Iustinianus Imperator
ad coœrendam ambitosorum Episcoporum leuitatem,
quamlibet occasio nem capiantur, vnde Comitatum
venient, insigni prejudio Ecclesiasticorum honorum,
quæ in his impendi necesse era: ad Epiphanius Con-
fessum inopolitanum Episcopum elusum di edidit sanctio-
nem:

Omnes semper adhibentes prouidentiam circa sanctissimas
Ecclesias per quas & nostrum Imperium sustineri & communies
res clementissimi D. E. G. gratia maniri credimus: nec non &
nostras & ceterorum omnium animas fideliter diluiri, & eam
ob rem soluti fiduciæ, ne commoda sanctissimarum Ecclesiastarum,
in quaunque civitate sunt constituta, aliquia ratione minuan-
tur, & quæ in ipsiis sunt diuine liturgia ex Dno amantisimorum
sacerdotum abscondi impediantur, aut non convenienter curentur;
ac ut etiam sanctissimarum Ecclesiastarum consenserint res
tam properiter intercedere, quam etiam commendatione hinc sacerdo-
tum & comitatum circrorum impensis, vnde sepe & sub sa-
nore accipiendi necessitas emergit, & ex parte eius ad ipsas sanctissimas
Ecclesiastas venit: summi etiam ne Ecclesiasticarum ratione
non convenientes procedat administratio per auctoritatem Deo aman-
tissimorum Episcoporum tempore: hec ad tuam beatitudinem ap-
cibus ut portere exhortamus.

Per quos ipsi inuenimus fieri omnibus manifestum per singulas
metropoles vnuacutumque prouincias ipsi subiectis sanctissimam fa-
cerdotibus: quoniam non debet aliquem ipsorum vel qui in aliis
principiis civitatis suis Metropolitano ordinati sunt Epi-
scoporum secundum propriam voluntatem aliquo diuina nostra
fæcti statim iussoneret elongare quidem gubernatam a se sanctissimam
Ecclesiastam, in hanc vero felicem committere cunctam, qualisdam
que emergat res: sed misericordia hinc oportere vnum aut duos ex his
subiectis pro clero, & facere manifesta nostra pietati ea, quibus
opus habent, aut per se ipsos, aut per intermediam tuam beatitu-
dinem, sicut perfruenda & compendienda nostra ope. Si enim
quippe etiam, que ad novi relata sunt, tale nobis visum fuerit,
ut indebat ipsorum Deo amantisimorum fæderatum praesentia:
confessum tum profecti subebamus ipsos: absque vero tali diuina
iustitia neminem profecti concedimus.

Sciente horum et angustisse, & recte & pie à nobis introdu-
ctam pro sanctissimorum honore Ecclesiastarum obseruantem pra-
terea, quod non parum indignationem experientur: sed &
sub excommunicatione sit, si quidem Metropolis sit, à tua bea-
titudine: fieri contumaciam Episcopos, qui Metropolis subiectus
sit, ab ipso Metropolita. Hic obicitur jecor, cum contige-
rit audire in aliis eiusdem Principis sanctissimis, infer-
ti in delinquentes excommunicatione sententiam, non
id est temerarie ab ipso presumptum Imperatore, sed
per eos (vi hinc videt expremum) ad quos pertinet, exer-
cendum suffit: quod & de aliis ab eo irrogatis censuris
notescit esse intelligendum. Sed pergit: Recuntur nam
que panam definire contra contemnentes diuinam nosfram dispo-
sitionem, non necessarium esse putantur, ne inde ad sanctissimas
Ecclesiastas, quod inde cunctis danni redandet, quarum rei ab omni
annuntiatione liberas manere cupimus. Haec igitur ad singulare
ratiocinatum sub ipsa ordinatore Deo amantisimorum Me-
tropolitano Episcoporum perferrere tua sanctissimæ studeas; &
ab unquam que missa confessionem tam per Metropolitas, quam per
ipsorum reliquerunt prouincias ciuitatus Deo amantisimorum Epi-
scopos de his, que hoc de re didicent, ad nostram religionem re-
ferrere. Data Decimo Kalendas Martii C.P.D. N. Iustiniano a.
II. Conf.

Decimo vero ab hinc die, nempe ipsi Kalend. Martii,
idem Iustinianus Imperator de ordinatione Episcoporum
ita finxit, scribens non ad ipsum Constantinopoli-
tanum Episcoporum, sed ad Atatium Praef. Protorio:

Omnes adhibentes prouidentiam circa sanctissimas Eccle-
sias in honore & gloriæ sanctæ & incorruptionis domus Tri-
nitatis, per quam & nos & communem Rem publicam salutis fore
conservamus: insisteremus etiam doctrinam sanctissime Apostolorum
decreta irreprobentibus sacerdotibus, qui quidem ob id
potissimum ordinantur, ut seu precium benignitatem laman-
ficii DEI rebus acquirant communibus: præfenti lege sanctum
victoriosus in qualunque iniuste sacerdotale, sed vacare contige-
rit, decretem fiat ad hanc tam initiatam incolant super trium

d. I. 43. C. de
Episc. &c. de
LIX. IMP. NS
EPISC. AD
CYRIAM
VENIENT.

SVIII

X.

XI.

XII.

c. 5. 42. C. de
episc. & cler.

DE EPISC. E
LECTIONE
SANCTIO
IMP.

per sonu relli & filii & beneficis &c. acerue honorarum & virtutum testimoniis valdecent. Vix enim si clerus ad Episcopatum promoventur. Si enim sancti & gloriosi p[ro]p[ter]e fidelium accreditantur a Domino Christo Deo consueti. & qui bonis omniis terram regnauerint. & cuius doctrinam omnia impetravit - neque aperte nisi quam in his manu debeat. salutis nostra causa propagaverint: quoniam expugnam non fuerit. ut quis non regnatur non regnat. & in vestrum scilicet suorum Ecclesiasticorum facilius patrum habeat propulsione. & operari contemnamur.

omnemque ritu suam ad elementorum appluent Domum. Convenit igitur hominibus eligere & inducere sacerdotes, quibus non habent libetatem, ne imponeantur. Tunc servare potest, ut vacan- tibus quatinus vita sit, quae sacerdoti creat parentem ma- ximum, item fiduciam, & ministratore coadjutori ut sit diuina liturgia & res Ecclesiasticae conseruat. Nam omnia quadam summa in Domo sunt, & ut anima corona salva fiant, ad sa- crosanctam accusatricem Ecclesiam, & entra omnes, qui sacerdotis officia & decretalia, in paupertate & exortate & ad eum vites pio- conformatur: indecum est Episcopos in suum illascerare hu- crum, aut in propriam sedem, aut regnante insperante. Operari enim Episcoporum minime impeditum affectione carnalium bi- berentur, nequatum sedem fulminem punitiose patrem. Inaugu- rari causa probiduum dabantem natos aut nepotes ordinari Ep- iscopos.

De his vero Episcopis, qui non sunt sacerdos, vel futuri sunt sacerdos, nullo modo habere esse facultatem telefidei vel donandi, per etiam quoniam impetrare ex agostiniano quid de rebus suis, quae postquam facti sunt in Episcopis, possederent & acquisiverint vel ex istis, que sunt in Episcopis, a parentibus & tunc in eis, patru-
val auferantur. & a fratribus ad ipsos pertinuerint, per donum sacerdotia.
Quoniamque enim post ordinationem est quoniamque eas
extra prefatas personas ad ipsos pertinuerint, ex iure de
sacramentis Ecclesiarum, nisi Episcopatus removerit, pertinere.
& ab eis vindicari & evanescere nulli a persona patrificante habeat
te ex eo proprimum aliquod auctoriter lucrum. Quia enim de iurato
est eis, quae ipses res relinquent, aut reliquerint, & si se alio
pertinam transirent aut transfluerint, non potius nullum faci
deorum contemplantes, quam eius personam, & constantes, quae
non solam ad ipsa relatione perteinvent, sed sicut ipsorum in adi-
cione, id scilicet.

Ali hoc autem generali nostra lege exceptum et in sola qualitate
et quælibet facultate in hunc usque diem fuerit Episcopatus Ar-
chidiocesis seu curia quætitatae et sanctissimæ Patriarchæ: Nam
vix illa, que ad hoc tempore et auctoritate eius, ea, quæ a nobis
constata sunt, obtinere. & ipsa ad fundum suum invenit Ecclesie
fianciam pertinere. Post mortem vero eiusdem sanctissimorum Ec-
clesiæ orationis, indecum vi pro tempore et claram suam fiduciam omnium Ec-
clesiarum, non riddamus caritatem, quæ ab illis credidit et fecit, remun-
tus, ut sanctissimum Ecclesiæ profite. quod ex his nostra lege de
bet. Et tunc quidem Ecclesiæ curia videtur et diligenter difi-
ficere creare et recognoscere, scientiam ipsius quod singulis annis ratio-
nem referunt Ecclesiastico Episcopatu[m] suo ad administrationem: & que
cumque in eis videatur res vel difficultas minime, vel difficile vel pro-
prium quæcumque ab Ecclesiastico Episcopatu[m] resolu[er]i possit.
Si quidem super fieri solum habitationes subiectae, sunt quæ se
pro dicta sunt: si vero non riddant rationab[us] deficiuntur sicut
tunc ipsi heretici fabri et non riddant deficiuntur: et consequenter
pro reprobatione omnium, quæ ex ea causa debet illis confiteri.

Nec esset quod sit credimus in eis super nos aquila definiens, qui dicitur *Amotocerat*. *Selaphetus* sunt venerabiliter xanthur, & ne concursum, & producunt, & orbis auctoritatem & brevioris potest: nam & ipsi omnem lucem in asperius de aquila erant, sed postea aliis fuisse creduntur, vel per reflectum, vel aliquam aliam modum vel machina- riem quicquidem in illis transiret per personas, & ex parte primi habuerat, vel posset a parentibus, vel heu, vel p. *Strix* aliis usq[ue] pertinet. Omniaenque ad sancta pertinet loca, vel que ad ipsam *Pteropust* post suscepit omnes fundatur pertinet, vel pertinet s[ic] sunt, ad ipsa non vere ad pertinet, loca: capie enim in eis diffusio & crevit, valorem, q[ui] in illis locis sunt, vel curantur. Manifestum est quod, eas p[ro]pter devenit, vel discutunt, fuit in scripto, fine fine scripta *Concordia*, vel *Agreemente*, vel *Pecorae*, vel *Orphanotregla*.

idem dicit, ut p[ro]p[ter]um dif[er]entiar[um]: ut qui multas de ceteris
potest presumptim[us] & ceteris habens, sed non h[ab]et sibi longior[um]
fieri sunt: Neque enim inflatio illa, iuris est, quia sed presertim ex
eum, qui sed eum car[us] fuit, accipit non in p[ro]p[ter]o, vel p[ro]p[ter]um
p[er]tinentia, sed in p[re]paratum personam inferio[rum], propter lucro ap-
plicare, sicut de contemptu. Quia enim laicis cura p[re]paratum
non excludit idem eam iustificare, et non solum quia extrinsecis
ad eum pertinet, sed etiam, quia habere eum conseruare, in eam
res ipsa debenda?

*Amplius id quoniam invenimus, ut quamcumque palli necessariam
erogationem in eis, qui corrumunt caram communem sunt. & de istam
caritatem nostram & adiutorium superesse contingit, ut alii
datum comparatione prestant. Undique enim in eis sequitur
et nostra intentio est, ad amplificationem & augmentacionem
datarum eis ad plenius foregetur: si enim quisque pro sua anima
quamquam facere volit, prompte ergoget, facilius erit ea,
quod ab ipsa data facit, prout etiam ad illa est. Si autem contingit
aliquem ex administratione sua vel regia, quem appetat a facili-
tate, cum qui in eius locis confundit se sit, etiam rursum Domini
rationum redditionis subiectus esse, non eo administratur anima, sed ut
dicitur nostra legem contumelie, faciente & co, qui post ipsius confusione
tis eis, quae Domine Deo his ratum est.*

Prater et sanctum (quem insulam & diuinum canorum de-
finitum est) me qui Episcopus ac Choripspope, non Vicitator, si-
ni Circuitum, aut presbyter, aut aliis canonicis dignitatis clie-
riis per largitionem adiutor, sedens Octonorum, nec Ecclesie
fium, nec Xenodochium, nec Noviciatum, nec Prochoropoleum, nec
Orphanotropos, nec quicquam Piscium praefacilius est, per talen-
tum largitionem, sed per inductionem & prelationem erat, qui in
tua loca sunt, Deo non auctorizatus Episcopatus. Si vero quo in
uenio fuerit, ecclesiam predictam ut ordinatum cum admi-
nistracione aliquid delata, vel acescere sine Episcopo fit sine le-
gi: & cum qui probet, & cum qui accipi, extra sacerdoti-
um & clericorum iuriu[m] est: ut propter Dominum Dei subsecutae
condemnationes. Si autem quis propter seculitatem delicti qua-
compromisuerit, cum quampli predicti factu fuerit, extra le-
gi esse intenta. Vixit Oscensem, vel Ecclesiasticum filii De
senior, vel Chorospopeum, vel Opharmaticum, vel Piscium prepo-
tum competrerit per causam quidam, ut fieri sicut illa committeretur
& invenirentur ab omniuersitate cura inobligati.

Præterea jam nonnulli vi sibi omnes clerici per omnia Ecclesiæ consituti per se pellentes nocturna & matutina & vesperna, et non ex sola Ecclesiæ consituta retinunt coniunctionem clericorum apparent nonnumquam habentes clericorum, raro autem non implentes clericis circa hexagesimam Domini Diei: super enim eis est prædicti scripsi, necessitate regni iudicatae, plausus. Scimus multi laicos utriusque sex animi et consilienti adiunctum at Ecclesiæ consituentibus, in

XVII.
KRISTVS L.
MANTVR
EXTIS QVI
SYPERIVNT
REDITIS VPL

XVIII.

CLERICI
PERSEDI
NA MUNI
IMPLANT

xx.

alt.
rap.
adv.
rap.
lex.

...and in addition to the former, & in excess of the former, and no provision whatever has been made for the payment of the same.

...iam ratione
& Marcilius
Sunt quidem
rit, quem ha-
bitus, & Co-
frent, quoque
Collectio ex
Romani Po-
tentiis ferme
genio 'tentio
Nec etiam
inventum ad
amurum radi-

Ampliaron sus fincas en esa que el fin
señaló gobernadas desde la alta nobleza.
Incluso el emperador instituyó, que iba un
deportivo para colocaer sobre portales; y con
impresos insinuantes publicar las pruebas
de los errores que cometían.
Galluccio, en su Regno capital, dio orden de la
desaparición de las casas de los mercaderes, & ex-
tinguiólos. Los apresó, si no le estaban
de acuerdo, los llevó a prisión, y los
despidió sin pagarles ni una pieza. Hinc
el presidente de la Junta de procuradores, a Galluc-
cio, se dirigió a él, y le preguntó:
— ¿Por qué expulsas a los Apóstoles? Y Galluccio
respondió: — Porque son traidores y
engañan a los demás; y por otra parte,
que no tienen fe, y solo se ocupan de per-

capituli supplicio plectentes decernamus, & maxime si Deo suavitatem vidua dedicata, quod nos solam ad iniuriam hominum sed etiam ad ipsius omnipotentis Dei iraem etiam committitur; maxime cum virginitas vel castitia incurrunt restituta non posse. Ex morte mortis dominus suscipiendo, cum nec ad hominem in crimen iniuriam aperire sine vacuo. Ne ignis sine via dicitur reficiat iniuria; facinus per hanc generalem constitutionem, ut hoc qui transuersi crimen committerent, & qui ea au- xiliis manus tempore precesserent, vniuersi fuerint in ipsa regia, & aliis flagrantibus crimine compedebant, & a parentibus virginem, vel ingensaram, vel viduarum, vel quaquam fere semina- rium, & excedenti eam leges ad impetas & spousas, pos- posuerint, plecent etiam amissione bonorum; sed & inuidiis de linquentes sub incendio concrematis, raptaque raptori rubore veruit. Data autem ipsa lex ponitur die nonquinto Kal. Decembri sub ipsius Iustini- niani Consulatu secundo, ad quem spectant etiam duae aliae codicis Imperatoris Novelle, tempeste censimis, quae postmodum & censimis quinquefima, quas ita consuluntur.

Hoc eodem anno, qui tertius numeratur a priori ter- mone Antiocheno, de quo saepe dictum est, cursus grandioribus impensis eadem ciuitatis agitata die admodum concutus est, sed Dei ope subuentus, ne funditus generet. Hic quidem tunc motus cum diuersis ab aliis ponitur anni, non secundum Eusegiatum, quod hinc annos & sex mensibus numerat a prioriter tunc motu, hoc ipso anno, qui tertius est ab eo, de ipso agimus. Sancte enim haec Eusegia verba: *a Cunctis illa rora sicciora & sex manus post intermissionem annos est. Quo quidam tempore rura Theopolis pro aqua mancipata sunt, tam alii rebus Imperatori prominenti completa, haec Eusegius. Sed quoniam id accide- rit, ex aliis petendam quoniam.*

Concigit ex modo ciuitatis concuteretur, recenti memoria propter eorum malorum ciuitis penitus conser- tati ad vicinam illam, quod tantum fibi superesse sentiunt, omnium confusione partochium. Quod autem e- illam necillas plena magis est, audi Nicophorus, cum de his breuiter agens, hinc ait: *rum quipque ci- aus Christi namen pro seribus inservient, ex modo terrae novum ab aliis ruribus cunctis hominis orculo hec verba for- nis inservient prospexit.* CHRISTVS NORISCV: STATE, eadem Cedrenus & Mischell auctor anno secundo Iustiniani Imperator: quorum omnium ciuitatum illa affirmatur, tunc nouam esse indicatum nomen Antiocheni ciuitatis, vt Theopolis diceretur: ita enim in confirmationibus Iustiniani Imperator ab hoc tempo- re postmodum Antiochiam Theopolim dictam reperi- erit. Observatione quidem dignum est (quod & superius considerandum propulsile meminimus, clausum no- bellum, omniumque Orientaliarum urbium florentissi- manis suo tempore deinceps acq. splendorate perfuerisse, vique ad tempus illud, quo ex ea progrex est Nefloria- na blasphemica & ex labore rum Episcopi, tum ciues superius fuisse, celestissimi hominis erroris eius auctoris Nestorii patricium fascientes: ex eo, inquam, tempore, le- cundum illud lugubre Hieremias Propheta: *Ego fui et illa San omni decorata, immensis est attrita claudis, & sum sepulta ruinis.*

Atque haec quidem finis malorum eius, que ex illo loco decerit, grauoloribus alius est afflicta molestia. Erenim sub eodem Imperatore Iustiniano, sub quo omnia vobisq[ue] tuum collactata videri poterant, cum & longe politis & fortissimis possellis barbaris provincias Romanas recuperaret Imperio, ipsa ciuitas ab irruente Cosmio Perianum Regem capitale & incedio tradita. Ut plane cognitum sit, haud fusile factis mutasse nomine, & ex Antiochia Theopolim appellati, nisi & moris esset subsecuta correccio. Ad maiorem haec Deum provocant ies, si sub iusto nomine iniquitas outratur. Hinc Dominus per Ezechielam ad Angelos pertinentes dicit: *Afondus- sis inuenies in eum homini operantur malum, tuis primis & gravis. Quod si vel idem subdit) non est acceptatio per-*

*sonarum apud Deum, nec hominis esse potest, nec loci aliqua ratio, secundum illud, quod occidentum proponit Isala: *sicut terra sanctorum iniqua gesti: & non videbit gloriam Domini. & quod Hieremias amare flent g: Proinde Deus de celo in terram induitam fecit, & non est recordatus scabi- li pedum sanctorum in dies suorum sui. Ita plana Antiochiz possunt congruere ciuitati, ubi primum audiret est no- men Christianum, & iesi princeps Apostolorum Petrus, atque sanctissimi Episcopi floruerit. Sed iam ad anni lequentis res gestas enarrandas progrediamur.**

IESV CHRISTI

Annus 529.

FELICIS PAP. IUSTINIANI IMP. 3.

Annus 4. ATHALARICI REG. 4.

Basilius Junioris Consulatu absque collega praesens annus Domini quingentesimus vndertigetus adnotatur: in eis Panthus pro arbitrio mutantis vel ad- nemina nomina Consulatum. Cedrenus Callodorus De- cium tantum habet, Occidentalem Consularem ponens, & Marcellinus Orientalem, Iustinianum solitu habet. Sane quidem hunc illum esse Consulatum Decii junioris, quem habent Acta Conciliorum Araucanis, Epau- nemis, & Carpentorantis, plura sunt, que demon- strant, quorum ignorantia factum est, vt Conciliorum Collector male remulerit ea Concordia ad tempora Leonis Romani Pontificis, sicut & annulus & alii, qui ante annos ferme centum, nem pro quadrigene primo quadra- gesimo tertio Christi anno eadem Concilia posuerunt. Nec nos errorem vitare potuimus, licet longe potes- timum ad quadrigenesimum sexagenimum tertium annum eadem Concilia retulerimus, quod hinc, sicut Iero, corrigimus. Vt rigitur hinc in primis collaudata esse di- camus Concilium Araucanicum positus (ut ante me- minimus) admodum tempora Casatii Episcopi Are- tensis, qui eidem Concilio praefuisse legitur. Porro cum hoc, & non alio vixisse tempore, atque ei Ecclesie praefuisse, docent complures ad eum a diversis scriptis epistola, & satis in locis in Annalibus recitatae: quem, & peruenisse vix: ad annum Christi quingentesimus quin- quagensem quartum, dicitur inferior. Insuper tempus ipsum Liberti Patricii Praefecti Galliarum, qui huic Con- cilio subscrispisse repperit, ut error cognofatur & cor- rigatur, admonet. In quo etiam illud in primis aduentum, fallo referri huic interfusile Concilio quatuor Prae- fedos Praetorio (vt texus depravatus habet) sed vt Co- der Vaticanus habet, quatuor sunt illa nomina perfon- vni, nempe Petrus Marcellinus Felix Liberius, fictus Lucius Aurelius Arianus Symmachus, & alii plura id genus; nam & ex ipsius Synodi exordio non quatuor, qui interfuerint ibi Praefecti, sed vnu duxerat. Liberius Patricius nominatur, quod & illud euidentius reddit, quod hoc ipso tempore Athalarici Regis non quatuor Praefectos Praetorio Praefecturam Gallie administrasse, sed vnum hunc Liberum, patet ex eiusdem Regis epistola ad eundem Liberium data. b. Porro hic id esse Liberius inveniunt, cui Theodosius Rex Athalarie praedecessor eiusdem Galliarum Praefecture fides ante- crediderat, qui omnium laudissimum habet, & commendatus & ex eodem postillum, quod Alaos Gothis con- sociavit, etiam agrorum parte illis concepsa, de quibus ex ea eiusdem Theodosii Regis epistola i ad Senatum de Venatione eiusdem Liberii filio. Unum igitur eum- demque fuisse Liberum, de quo Theodosius scribit, & ad quem Athalaricus epistolam dedit, dixerit eiusdem Liberti se pulchritudinis inscriptio, que Attinini posita, can- didis olim perpicua recitata habetur a Petro Pithoco in sua collectione antiquorum Poetarum his versibus, quibus significatur, ipsum longam vixisse zatem, iterumque Galicanam Praefecture administrasse.

*Humano generi legem natura creatrix.**Hanc dedit, vt stupidi memoria sepulta regant.*

Annal. Eccl. Tom. 7.

f 1a. 26.
g Thorenz.I.
OBITUSS.
FVLGENTIIDE TEMPO-
RE CONCI-
LIAT ARAVI-
CANI.CENSARIUS
EPISCOPA-
LAT. QUAN-
DO VERA-
RIT.DE LIBERIO
PRAEFACTO
GALLIA-
RYM.h Caffad. li
s. sp. 6.i Tr. pm. II. 2.
sp. 15.

LIBE